Ч. 70. Середа 10 цьвітня (28 марта) 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (кріи неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Реклямациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Ґавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Приїзд Є. В. Цісаря до Праги. — Стріча в Картаґені. — Туреччина а конференция в Газі. — З Росиї. — З Сербії. — Гостина італіяньского короля в Греции.

„Prager Ztg" в неурядовій части по ає під заголовком: „В справі побуту Є. Вел. Цісаря в Празі" подає під нинїшною датою проґраму гостини Є. Вел. Цїсаря в столици Чехії, котра так звучить: Є. Вел. Цїсар приїде після дотеперішних диспозиций в понедїлок дня 15. цьвітня, о 4 год. окремим поїздом двірским на дворець зелїзниці Франц Йосифа в Празї. З двірця відбуде ся торжественний в'їзд до Градчина, при чім почестну ескорту буде творити горожаньска шкадрона. По сім слїдують дальші точки проґрами.

З Мадриду доносять: Король, королева-мати, інфант Фердинанд Мавра, мінїстер справ заграничних і мінїстер маринарки, від'їхали з дружиною до Картаґени, де мали станути вчера і дожидати приїзду анґлїйскої королївскої пари. До міста з'їхало ся з сеї нагоди множество людий. На случай, коли би стан королевої Вікториї вимагав сейчас повороту короля до Мадриду, приготовлено окремий поїзд.

Мадридскі часописи оголошують статиї, в котрих сій стрічи приписують незвичайну вагу. Декотрі говорять, що стріча ся означає початок нової ери і союз з західними державами, котрого вістре звернене против Німеччини, котрої воєвнича полїтика зависима від всїляких необчислимих примх мусять бути обезсилена. Дальше доказують тоті ґазети, що висліди тої стрічи може не зараз будуть видимі, а викажуть ся аж з пізнїйших фактів, причім нагадують гостину французкої фльоти в Кронштадтї, по котрій, як звістно, слїдувало заключене союза. Globo бере сю стрічу в звязи з наміром Анґлії здемаскувати охотну до війни Німеччину на конференциї в Газї.

Справою конференциї в Газї заінтересувала ся вже й Туреччина. Як доносять з Константинополя, займають ся в султаньскій палатї в Ілдіз і в Портї питанями, які мають прийти під нараду на конференциї в Газї. В міродайних кругах панує настрій противний внесеням на обмежене узброєнь, причім покликують ся на то, що ґеоґрафічне положене Туреччини і инші обставини не дозваляють того. Порта, як звістно, не ратифікувала ще актів з послїдної конференциї, а на запрошене вислане до неї ще минувшого лїта не відповіла й доси.

Положене в Росиї єсть однакове — неясне. Реакция і поступ, з обох сторін посунені аж до крайности, все ще борють ся з собою, хоч борба тота прибрала нїби трохи лагіднїйші форми. Яка завзятість панує з обох сторін, можна зміркувати з коротенької депеші о вчерашнім засїданю Думи: Дума радила над справою аґрарною. В сали до половини пустій виголошувано довгі бесїди без особлившої ваги, аж дійшов до слова пос. Шунґулїн, котрий поборював доктрину социялїстів і трудовиків в справі знесеня власности ґрунтової. Бесїдник закінчив поставленем іронїчного внесеня іменем нової партиї капіталїстичних социялїстів, котрі домагають ся знесеня титулу всякої посілости, отже й посїданя енерґії духа, таланту і т. д. Бесїдник зійшов з трибуни серед оплесків правиці а криків обуреня лївиці.

Слїдуючий бесїдник, типовий селянин, висьмівав усьвячену ненарушимість власности і закінчив бесїду остереженєм перед дразненєм народу, супротив котрого, коли заатакує своїх ворогів, нїхто не устоїть ся і нарід остаточно сам запанує. — Пос. Константинов (з партиї мирного відродженя) слабим від зворушеня голосом, поставив відтак внесенє, щоби Дума

57)

Пан Лекок.

З французского — Еміля Ґаборіо.

(Дальше).

Лекок крутив ся опісля цїле пополудне, не могучи рішити ся, що робити. Наконець знеохочений і утомлений положив ся до ліжка; може через ніч прийде єму якась добра гадка до голови! А так був на тїлї утомлений, що дійстно задрімав, але ще й в снї не мав спокою.

Спав так може годину, коли єго розбудило якесь сильне пукане до дверий.

— Хто там? Що стало ся? — відозвав ся він.

— Лист від пана Табарета.

Він схопив ся зараз з постелї на рівні ноги. Якийсь послугач міский віддав єму лист і сказав, що зачекає на відповідь.

Дрожачи від зворушеня, роздер Лекок письмо; оно було досить коротке, лиш чотири рядки:

Мій любий молодче! Коли хочеш завтра рано о осьмій снїдати у мене, то будеш міг довідати ся дещо з давнїйшої історії „справи Мая".

Тіроклер.

На чверть години перед осьмою був вже Лекок на улици сьв. Лазаря. Батько Табаре аж яснів з радости; забув зовсім на гостець.

— Видиш — сказав він, показуючи рукою на стіл заставлений дуже обильно студеними перекусками і спорим числом фляшок — я вже постарав ся о то, щоби той чоловік, котрого ожидаю, мав чим покріпити ся. То ще, що правда, трохи за рано, але він старий вояк і не лякає ся в нїякій порі кількох фляшок вина. Менї здає ся, що капраль Бавоа якраз найвідповіднїйший чоловік до того, щоби нам дещо пояснити. Він з Монтеняк, отже мусить знати всї відносини тамошних сторін. Крім того, як менї здає ся, брав і сам участь в непокоях з року 16, в котрі був запутаний бар. д'Ескорваль і старий князь де Сермез. Що він нам все скаже, що знає, о тім не сумніваю ся. Я перед кількома роками увільнив єго молодого братанича від поганого підозріня в той спосіб, що викрив справдешного виновника. Він закляв ся, що буде менї вдячний. Головна річ в тім, щоби він одержав мoє письмо, а того бачиш не знаю, бо дім інвалїдів вчера вечером був вже замкнений. Але небавком довідаємо ся: вже доходить осьма година, а скоро Бавоа не прийде о тій годині, то буде се знаком, що він не дістав мого письма.

І в самім дїлї, коли Табаре договорював послїдні слова, зачала на двірци зелїзничім сьв. Лазаря бити осьма година, а в тій хвили потягнув хтось за дзвінок від помешканя. За хвильку опісля отворились двері і якийсь старий вояк в мундурі інвалїда увійшов до комнати. По брунатній майже як ремінь скірі єго лиця видко було, що то так спалило єї єгипетске сонце і що она зазнала росийских морозів. Тонкий ніс загнений як гак виставав з помежи блискучих чорних очий а густі сиві вуси закривали губи.

— Ну, дивіть ся, мій старий Бавоа! — відозвав ся батько Тіроклер.—Я дуже рад, що ви прийшли, і так точно як завсїгди!

— А вже-ж, що так! — відповів старий вояк красним войсковим басом. — Чейже знаєте, шо капралеви Бавоа потребуєте лиш приказати.

— Добре, добре! Але насамперед будьте ласкаві і сїдайте. Сей молодий пан то мій приятель, пан Лекок.

Коли капраль з неаби-яким о так раннїй порі апетитом поспрятував зі стола значне число перекусок а до того й пустив крізь горло кілька склянок вина, уважав батько Тіроклер на часї приступити до головної справи і відозвав ся:

— Ну, мій старий капрале, ми хотїли би довідати ся дещо з вашого житя. Ви прецї з Монтеняк, може нї?

— А вжеж, що з Монтеняк.

— То ви знаєте без сумнїву, як то було з тими непокоями, які настали були з початком 1816 против Бурбонів в тамошних сторонах.

— Здає ся менї, що знаю. Таж я сам брав в них участь насамперед в одній а відтак на другій сторонї.

— А то знаменито! — сказав на то Табаре. — Ну то розповідайте, як то було з тим, що то князь де Сермез хотїв казати відрубати голову баронови д'Ескорваль?

Інвалїд зиркнув недовірчиво на Лекока і надумавшись трохи, сказав:

— Гм, гм!.. Значить ся — ви чей знаєте, що я пану баронови а тепер єго синови, так

висказала погорду послови, котрий важить ся робити собі жарти в виду так високих зборів.

Часопись „Штампа" доносить, що жена бувшого чорногорского міністра Войновича вислала до короля Петра письмо з жаданем виплаченя її 30.000 франків, бо в противнім случаю оголосить сензацийні подрібности, викриваючі, що родина Караджорджевичів брала участь в убитю послідного з Обреновичів.

В скупштині пос. Латчевич (социяльний демократ) зазначив, що в виду ситуациї, викликаної в скупштині обструкциєю молодорадикалів, було би безплодним вести дальші наради, а одиноким парляментарним залагодженем тої справи було би розвязане скупштини і розписане нових виборів. Бесідник запитує президию, чи она, запитана короною, схоче дати відповідь в тім дусї. Президент відповів, що президия сповнить свій обовязок.

З Атин доносять під нинїшною датою: На честь італїяньского короля відбув ся вчера ґалевий обід, в котрім взяли участь також міністри, члени дипльоматичного тїла і представителї властий. Король грецкий, Юрий, тоаствував по французски, витаючи італїяньского короля на клясичній земли грецкій і дякуючи ще раз за приняте, якого зазнав в Італїї. Відтак з радостию дав вираз братній симпатиї для італїяньского народу і випив на благо королївскої пари та на велич і щасливість Італїї.

Король Віктор Емануїл відповів також по французски і закінчив тоаст словами: Відчуваю потребу виповісти голосно щирі чувства дружби, яка сполучає оба народи тут на сьвятій грецкій земли, де нїхто не чує ся чужим, де великий образ цивілїзациї, не маючої границь, промавляє з памятників, що перебули судьбу подій.

Новинки.

Львів, дня 9-го цьвітня 1907.

— Іменованя. Заступником правительственного комісаря в галицкій комісиї осель рентових іменований старший радник скарбовий Тадей Сколїмовский у Львові. — Правительственним комісарем управ. гал. акц. банку гіпотечного іменований радник Двору Ігнатий Корженьовский на місце дотеперішного комісаря правит. Юрия Півоцкого, іменованого шефом секциї в міністерстві справ внутрішних.

— Середні школи в Галичинї. З початком шкільного року 1906/7 було мужеских середних шкіл в Галичинї разом 55, в тім 44 гімназиї і 11 реальних шкіл. В порівнаню з попереднім шкільним роком прибуло 6 нових середних шкіл і то гімназий. Число учеників, принятих в тім шкільнім роцї, виносило в гімназиях 29.032, в реальних школах 3894, разом 32.926. В порівнаню з попереднім шкільним роком приріст о 1827 учеників. Середне число учеників в гімназиях виносило пересічно 660, в реальних школах 354. Етат постійних учительских посад зріс о 108 сил і виносив 1418 учителїв, 1206 в гімназиях, 217 в реальних школах. По рангам було 52 директорів, 68 катехитів дійствих і 49 помічних, 628 професорів та учителїв, 60 іспитованих заступників, 566 неіспитованих. До іспиту зрілости приступило в гімназиях 2009 абітуриєнтів, з котрих 1797 зложило іспит, 212 репробовано; в реальних школах на 399 абітуриєнтів репробовано 81.

— В справі фальшованя білєтів зелїзничих доносять, що в друкарни білєтів усунено часово одного друкаря, підозріного о то, що був в спілцї з Белковским. Здає ся однак, що засуспендований функціонар не знав нїчого о надужитях Белковского. Ведене в справі Белковского слїдство не дало доси нїякого результату. На яку суму продано фальшивих білєтів, годї сконстатувати. Велику шкоду потерпіли товариші арештованого ревідента Белковского, котрі на кілька днїв перед єго арештованем підписали єму скрипт довжний на 6000 К. Тоту суму підняв Белковский в якімсь задатковім товаристві урядничім. Тої суми ужив він, як кажуть, на сплату довгів сина, котрий єсть офіцером при уланах. В виду того, що Белковский без взгляду на то, як цїла справа остаточно закінчить ся, стратить посаду при зелїзници, будуть єго товариші мусїли заплатити за него повисшу суму, за котру і заручили.

— Репертуар руского театру в Бродах. Саля „Товариства Музичного". — Початок 7·30 вечером. Четвер 11 цьвітня с. р.: „Суета" комедия в 4 діях Карпенка-Карого. — Субота 13 цьвітня с. р. в друге: „Галька", опера в 4 діях С. Монюшка. Цїни місць звичайні. — Недїля 14 цьвітня с. р.: „Запорожець за Дунаєм", народна оперета в 3 діях Артемовского, закінчить: „Вечерницї" Нїщиньского.

— Огнї. З Ходорова наспїла вість, що згоріла Волощина; зачало горіти вчера около пів до 10 год. рано. До години згоріло кілька загород, а ратунок з причини сильного вітру був майже неможливий. — Величезний огонь в Харбінї, в Манджуриї знищив на просторі 2 кільометрів цїле торговельне передмістє Фуджана. Тисячі людий остали ся без стрїхи, а шкоду обчисляють на 4 міліони рублїв. — В Ню-Йорку знищив огонь центральну стацию міскої зелїзницї. При гашеню огню згинуло сїм пожарників, котрих убили мури, що завалили ся. — В Руднику над Сяном згоріло 26 загород селяньских.

— Ти менї, я тобі або борба зі злодіями. На улици Божничій увихав ся вчера зі своїми товаришами хоч ще дуже молодий, але вже нотований злодій, 15-лїтний Мехель Топпер, витягаючи прохожим гроші з кишенї. Жінка капелюшника, Єтті Бунд добачила, як той злодій якійсь жінцї хотїв витягнути полярес з кишенї і перешкодила тому. Злодії покарали єї строго за таку роботу, бо коли вернула домів, спостерегла, що пропав їй з кишенї полярес з сумою 26 корон. Але тепер і проводир злодіїв та єго спільники мали тяжко відпокутувати за свої вчинки. Купцї при тій улици довідавши ся о обіжраю Бундової, увихнули ся і виловили всїх добре знаних собі злодіїв, котрі в тім часї крутили ся на улици, та віддали їх в руки полїциї. Так повандрували до арешту Мехель Топпер і єго товариші: Хаім Фрідман, Сімхе Шайнїнґер і Мойше Пехманн. Мимо того полярес з 26 коронами щез без слїду.

— З перемискої епархії. Канонїчну інституцию одержали Мих. Дуркоґ на Вовчу дільну, Стеф. Щурко на Коханївку, Ант. Янів на Махнів, Вол. Венгринович на Білич гор. і І. Валюх на Ластівки. — Завідательства одержали Ник. Стецишин в Добрій, Ом. Крайчик в Щуткові і І. Ганасевич в Торчиновичах. — Сотрудництва одержали: Йос. Савицкий в Любичи, Вас. Олексин управу в Ляшках мурованих. — Увільнення від конкурсового іспиту одержали: Вас. Боровець, Вол. Гойдиш і Сав. Кмицикевич. — До канонїчної інституциї візвані: Вол. Ринявець на Белз і Мих. Феципя на Биницю.

— За обманьства асекурункові арештовано в Станиславові адвоката дра Дарма і звістного фактора асекурункового Шулима Лібліха, котрий на асекурункових обманьствах доробив ся значного майна. Лібліх оперував головно на просторі Львів-Чернівцї а до посередництва уживав сестри своєї жінки, панни Райс, котру посилав з листами до впливових осіб занятих при асекурунку. Панна Райс їдучи одного разу з листом до якогось висшого достойника, упустила случайно тяжкий лист на зем-

---

сказати би, все завдячую. Я не хотїв би щось сказати, що може було би некористне для моїх добродіїв.

— О, то менї не здає ся — запримітив батько Тіроклєр з найневиннїйшою міною, на яку лиш міг здобути ся. — Нам розходить ся голосно о то, що відносить ся до князя де Сермез, а на того чей не потребуєте оглядати ся. Впрочім можете спустити ся на нашу мовчаливість, о скілько би було потреба.

— Таки так! — сказав Бавоа надумавшись. — Чому би менї о тім не говорити? Таж не стало ся нїчогісенько такого, що панови д'Ескорваль могло би нечесть зробити. Отже послухайте:

Ви знаєте, що розходило ся о бунт, викликаний давнїйшим властителем замку Сермез, якимсь Ляшнером...

Лєкок почувши імя Ляшнер став червоний як бурак; хотїв щось сказати, але Табаре глянув на него, очима дав єму знак, щоби мовчав, і спитав спокійно:

— Ляшнер? Щож то був за чоловік?

— Дуже честна душа, можете менї вірити. Подумайте собі, він набув посїлість родини Сермезів в тім часї, коли то в імя народу лїцитовано маєтности еміґрантів. Гроші на то дала єму стара панна з княжої родини; але нїхто в сьвітї не знав о тім нїчого. Мимо того він віддав цїлу посїлість добровільно, коли з Бурбонами вернув також і князь де Сермез. Був то панич, кажу вам, яких вже давно нема. Через двайцятьлїтну працю Ляшнера маєтности стали в трое тілько варті; князь відобрав все спокійно і не сказав навіть „дяковать вам". Противно дав Ляшнерови пізнати, що він вже досить напрятав собі на боки, а то по правдї не що иншого як лиш спроневірене; бо все, що він має, придбав собі доходами з Сермез.

А поправдї сказавши не мав Ляшнер крім пишної посїлости Сермез більше нїчого, мусїв отже як жебрак виносити ся із свого красного замку а з ним і єго донька Марієнна, найкрасша і найлїпша молода дама в цїлій охрестности. Єго син Жан, що був студентом в Парижи, мусїв вертати. З того поправдї не було великої потіхи; він в послїднім часї зовсїм не учив ся, лиш вчепив ся якоїсь акторки та й сам став актором.

Ляшнер хотїв, розуміє ся, пімстити ся: він то викликав великий бунт в Монтеняк. Він собі гадав, що як „тамтой другий" верне — бо то знаєте, ми так називали нашого цїсаря Наполеона — то еміґранти будуть мусїли знову втїкати з краю а тодї відобрав би він князеви де Сермез знову своє давнїйше майно.

Великий бунт не удав ся зовсїм. Плян зраджено на кілька годин перед єго виконанем; Ляшнер зі своїми збунтованими селянами прийшов за пізно. Брами в Монтеняк були позамикані а наш баталїон був вимашерував і пїдсїв на бунтівників. Розуміє ся розіґнали ми бідних селян як череду овець. Впрочім спалено множество пороху, але лиш немногі кулї поцїляли. Бо можете собі погадати, що найбільша часть людий за нашого баталїону воліла би була, щоби „тамтой другий" був вернув.

Зловлено множество людий, але головний проводир Ляшнер втїк в гори до недалекого Піємонту. Командант з Монтеняка, ґенерал-поручник князь де Сермез лютив ся страшенно і визначив зараз двайцять тисячів франків за голову Ляшнера. То вийшло бідачискови на згубу. Він сховав ся був у якогось шинкаря на самій граници, іменем Бальтена. Скоро той довідав ся о так великій нагородї, хотїв заробити тоті грішні гроші. Ляшнер, що правда, втїк був з того дому, бо єго остерегли, але він попав ся в руки найгіршому в цїлій охрестности злодюзї, котрий довідав ся о єго кривдї і вів на него пратрулю драґонів. То був якийсь Шіпен.

— Шіпен! — відозвав ся Лєкок і аж схопив ся з свого крісла.

— Та-ак — Шіпен? — сказав батько Табаре, затираючи собі руку. — Алеж мій добрий Лєкоку, чей тобі не буде дивно, що чуєш се імя! Я бодай на певно єго ожидав. Ну, а щож стало ся з тим Шіпеном? — звернув ся він знову до старого вояка.

— Гм — відповів той. — Дістав свої гроші, тих 20.000 франків та ще й в золотї. Але не довго ними натїшив ся. Він був вже давнїйше небезпечним чоловіком, злодієм, що крав дичину, котрого всї найрадше оминали. Тепер же по зрадї таки вже нїхто не хотїв єго знати. До того ще жив він у вічнім неспокою: Балстен бачите, із зависти, що Шіпен на чверть години скорше поміг зловити Ляшнера а відтак не хотїв подїлити ся з ним нагородою, закляв ся, що скорше чи пізнїйше смерть єму зробить.

(Дальше буде).

лю, він роздер ся а она побачила тоді, що в листі знаходить ся около 10.000 корон. Райсівна зажадала тоді від Лібліха заплати за єї услуги в сумі 10.000 корон, котрої він їй однак відмовив. Райсівна пішла тоді до адвоката Дарма і зажадала, щоби він вніс до суду жалобу против Лібліха. Мимо того Лібліх не хотів заплатити. Остаточно власти войскові довідали ся о маніпуляциях Лібліха і зажадали їх арештованя. Лібліх хотячи уникнути злих наслідків свого підприємства, постановив залагодити справу і дав дрови Дармови 1200 корон за то, щоби він намовив Райсівну до угоди. Угоду заключено, однак судия слідчий добачивши познаки підкупства велів арештувати дра Дарма. В справу сю єсть запутаних богато осіб і мають настати дальші арештованя.

— **Самоубийства.** В Стрию відобрав собі житє комісар дирекциї поліциї у Львові Максиміліян Головецкий. Самоубийник перебував в Стрию в гостині у свого шурина ґімназияльного професора Вайцовича. Головецкий вже від довшого часу проявляв розстрій нервовий, а в пятницю вечером просив якогось дорожкаря, щоби той відвіз єго над ріку Стрий і вишукав єму найглубше місце. Дорожкар перепудив ся того і не хотів. В суботу рано о 8 год. пішов комісар Головецкий сам над ріку і тут кинув ся у воду недалеко будок купелевих. Аж около 10 год. видобуто єго при помочи міскої поліциї. Головецкий мав літ 37 і вже від довшого часу опанувала єго була манія самоубийства, котрої остаточно став ся жертвою. — У Відни застрілив ся вчера поручник 100 пп. з Кракова, Людвик Таґлібер. Таґлібер належав до тих офіцирів воєнної школи, котрих новий шеф ґенерального штабу не допустив до тогож штабу, зменшаючи число офіцирів ґенерального штабу.

Телеґрами.

Відень 9 цьвітня. „N. fr. Presse" довідує ся, що сегорічні маневри цїсарскі відбудуть ся з кінцем серпня або з початком вересня в Каринтиї. Головна кватира начальної команди маневрів буде в Ст. Вайт, над Ґляною. Будинок місцевого Старостворства буде приготовлений на помешканє для Цїсаря.

Картаґена 9 цьвітня. Вчера около 1 год. по полудни король Альфонс, королева-мати Мария Христина удали ся на яхт Victoria and Albert, де їх дожидали король Едвард і королева Александра. Повитанє було дуже сердечне. О 3 год. анґлїйска пара королївска серед привітних вистрілів кораблїв і окликів „Гурра" з уст моряків удали ся в гостину до короля Альфонса і королевої матери на корабель Geralda.

Картеґена 9 цьвітня. На честь анґлїйско-королївскої пари відбув ся вчера вечером на іспаньскім корабли Numancia пир, на котрім оба королї виголосили тоасти.

Атини 9 цьвітня. Італїяньский король надав князям Юриєви, Михайлови і Андрієви ордери Анунцияти. На честь кароля італїяньского відбув ся похід зі смолоскипами.

Цетинє 9 цьвітня. Опозиция в скупштинї запротестувала против того, що президент Петрович в однім з часописий помістив стишок, в котрім образово критикує опозицийні партиї народні. Опозиция домагала ся устпленя президента, а коли не могла довести до того, вийшла із салї. Ситуация в виду того єсть неясна.

Житомир 9 цьвітня. В Луцку на улици зранено двома вистрілами з револьвера начальника вязниць Желтовского і дозорця вязниць Мельничука. Зловлений виновник іменем Бронштайн заявив, що належить до социяльних революционїстів.

Білград 9 цьвітня. Скупштина відрочена розпорядженєм короля до 9 червня с. р. не залагодивши з причини обструкциї анї буджету на рік 1907 анї провізориї буджетової на цьвітень.

Господарство, промисл і торговля.

— **XV Звичайні Загальні Збори** товариства взаїмних обезпечень „Днїстер" відбудуть ся в четвер 9 н. ст. мая 1907, о год. 10 перед полуднем у власній салї товариства у Львові (при ул. Руский ч. 20). Порядок дневний: 1. Відчитанє протоколу XIV Загальних Зборів з 15 мая 1906. 2. Справозданє Дирекциї і Ради надзираючої і замкненє рахунків за XIV рік адміністрацийний (1906). 3. Справозданє Комісиї ревізийної і уділенє абсолюториї Дирекциї за XIV рік адміністрацийний (1906). 4. Внесенє Ради надзираючої в справі ужитя надвижки з р. 1906 в сумі 298.134 корон. (З надвижки 298.134 кор. вносить Рада надзираюча призначити: 1) 20 прц. до фонду резервового по мисли § 9 б. статута 59.627 К; 2) звернути членам по мисли § 52 статута 10 процентових премій оплачених за рік 1906, 201.727 К 75 с.; 3) на публичні добродійні цїли по мисли § 29 л. статута 2.000 корон; 4) а решту придїлити до фонду специяльного на звороти членам по мисли § 52 і 17 стат. 34.779 корон 25 сот.). 5. Вибори: а) 5 заступників членів Ради надзираючої на 1 р. (§ 32 стат.); б) 3 членів Комісиї ревізийної і 1 заступника на 1 рік (по мисли § 45 статута). 6. Інтерпеляциї членів. — Того самого дня пополудни о годині 4-тій відбудуть ся XI Звичайні Загальні Збори тов—а взаїмного кредиту „Днїстер", стоваришеня зареєстрованого з обмежною порукою у Львові, у власній салї Тов—а, ул. Руска ч. 20. Порядок дневний: 1) Відчитанє протоколу X Загальних Зборів з 15 мая 1906. 2) Справозданє Дирекциї і Ради надзираючої і замкненє рахунків за X рік адміністрацийний (1906). 3) Справозданє Комісиї ревізийної й уділенє абсолюториї Дирекциї за X рік адміністрацийний (1906). 4) Внесенє Ради надзираючої в справі роздїлу зиску за р. 1906 в квотї 18.847 К 10 с. (З чистого зиску 18.847 К 10 с. вносить Рада Надзираюча призначити: 1. до фонду резервового по мисли § 15 статута, округло 3.500 К. 2. на дивіденди від уділів членьских (по 6 прц.) 9.968 К, 14 с. 3. на публичні цїли 4.000. 4. перенести на слїдуючий рік решту 1.378 К 96 с. Перед Зборами о годині 8-ій рано відбуде ся Богослуженє в церкві Успенія Пресьв. Богородиці.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** подає до відомости: „Газета львівска" з дня 10 с м. оголошує продаж старого зелїза з поверхнї торової ц. к. австрийских зелїзниць державних і зелїзниці Північної цїсаря Фердинанда за час від кінця марта 1907 до кінця падолиста 1909. Дотичні оферти, зладжені на приписаних формулярях, мають бути внесені найдальше до 19 цьвітня 1907 до 12 години в полудне ц. к. Дирекциї зелїзниць державних у Львові, взглядно до Дирекций поданих в оголошеню. Близші услівя продажи суть подані в „Ґазетї Львівскій" з дня 10 с. м. а можна їх дістати також враз з формуляром на оферту в ц. к. Дирекциї зелїзниць державних у Львові (відділ 3).

НАДІСЛАНЕ.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).